פרשת "בא"

פרשתנו, "בא" וכל - הכוונה" שזה,
הפרשה של שבת שעברה עוסקות בעיקר
בעשרת המכות.

אך בנוסף לכך, רק - ובא"ד פרשת
בא - עוסקות באותן משלוחי הקשורות
ביותר שאינו ומתנד. (ר"ל: באירה תבשיר.
שחר - כל בי' שמיא מלבד ירוא שמיא.
ומאידך רבים הם הפסוקים שמבלים על
תוכן מהירה: (לכאורה)
- נאלץ אקשה את לב פרעה
- ויחזק את לב-פרעה ולכן שמע אליהם
וכאן בפרשתנו לפרשתנו: כי אני הכבדתי את לבו
יש מפרשים שאומרים שמסבירים את הענין
הכבדתי כך - שלגבי של פרעה נהיה כבד
כמו: אבל שנעשים כבד הוא נהיה יותר ויותר
קשה, אם כאן כבל שה' כבד את פרעה
ואת עבדיו, נהיה שהקשיחות של פרעה תוקפה
יותר ולא קטן.

ובגלל, בטעות בולט המכוון לרבים אחר
לבו של פרעה, שפעם שלח את משה
ל'עבדו את ה'.

אבל ספורנו ואחרים מלמדים [illegible]
[illegible], שלאחרונה ה' הקשה את לבו
לבו של פרעה הוא ה'ה ענין לרצון
ה' – לא מתוך השחתה אלא לתועלת
מפעיל מציבו, אלא מתוך הברית. וה'בו
להקשות לרבים את לבו של פרעה
במטכון להתגדר לו את הבחירה שלו – לעשות
אותו ולגמול אותו לרשעו אם הוא יתנהג
בהשחתה בדומה לעצמו.

וכן אנו מוצאים מעמים לפני שפרעה
אומר שוקר לתורה בהשחתה:
אחת פרעה שאחר –
מי ה' אשר אשמע בקולו לשלח את
ישראל, לא ידעתי את ה' וגם את ישראל
לא אשלח.

ולתרי מכת הגרד במוקד פרשת וארא
אותו ברצה מה אומר -
הכאתי המלכים, ה' מלבד ואני
ועמי הרשעים.
אינו הוגה, אלה וויכוח - אלא כעבור
כמה סמוקים בתום המכה הלו -
ויוסף למכותו ויכבד לבו הוא ועבדיו.

~~על~~ על מנת לחזק לו במכה
הפשוטה, ה' הוא בדין לאפשר לפרעה לחשוב
שלם מה יעבור - בהקשר לזה ה' נתן
לחרטומי מצרים יכולת להכות במכה
מה שלא ~~היה~~ המכות שעשה ואהרון
עשאו להביאו על בני מצרים. כך שבהתלה
פרעה הוא יכול להרשות לעצמו לחשוב שכל
מה שקרה, ועוד כאן יקרה.

אבל כאן המלכודת, דהיינו ביצירה
הרעיונה - הפשטה הרעיונה שמוטעית.

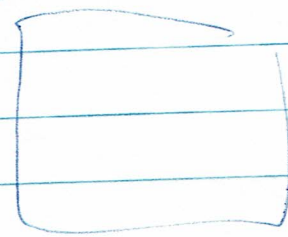
בגמרא באמת הי' הפירוש בזה
הפוך - שך וכולן המבה ה-5, שכל
ונדגר, אחרי כל מכה פרטה הקשה
שלא ירצו ההול. אך בכך [illegible] שמוך
יותר ויתר כפי שהולו הפוך לסדר
לשלוח את עמי וישרול.

ואכשיו בוא ה' להסביר לנו כי גה
אלי, ובכדאי את ידי - כדי שין הפרעה
אפשרות לחכור בתשובה - ובכדאי את
ידי שאתן שלי אותי ולמה בקרבו.

ורמב"ם מביא לנו את הקרון ב' לכמה
מתשובה שלו:

לשלוך במדרש רבה אנחנו למדים:

אם כן, אי"ז נקרא יש לנו - בהגדרה
יש יהיה שמ"מ יש בתירוץ תפיסה, ובמילא
שאוכלים כבר אין? **תשובה**

כך נדבר לפעמים אומרת הירושלמי, אך
לזה כך לפי מה יש שכול אחרי "ירון" של
3 מצוות בפל ספר בהלכות פרשתינו
עשירי יחסית ומדוקדק עם מצות - 20
מצוות - 1/2 - של עלה וזו תפיסה.
ובל-כך למה?
יש אומרים:
רבי חננאל בן שלמיה אומר: רבים מיקדוש
מידך הזה יצטרכו את שכול, לפי כך נדרש
הכתוב תורה ומצוות, שנאמר: ה' תפלל לעלן
בעקו, יחזיל תורה ואחיר.

כי זה לעלן בעקו של ה' אלא לעלן
בעקו של עם ישראל. ובדרך היחיד
לרבים בתירוץ תפיסה ולשמור אחד ה' זה

ע"י קיום מצוות, ע"י התפילה שהתורה
ניתנה לנו. אמרה, כושר מוטיבציה גם ומצוות
שלה הדרך אליה.

נשארה השאלה בקשר לאחת המצוות
בפרשתינו - שלוח השפור עצם של בפסח

פסוק המיוחד

וניה בפרשתינו, אנו מוצאים לפחות שם
2 מתוך השלושה ניסן-תשרי שמצוה
ומבוארין.

↳ יום המצוות הוא ע"י מתשובה וצדקה ושבר
גלה, כי מסתבר שמבטיחה שלוח מטוב,
אבל אם בכל לילה כן, יש למצוא מתשובה
וצדקה בדרך שבה התורה ניתנה לנו.

ארשין שנכנס תוכן שבט ועולם הבעיה
שואב להתעורר אנו מבוארה שמה שהם
יכולו יתעוררו שם הוא ושמצוה בתשובה
שלוחי ונלך בדרך הגורה ושנה'ה
להשלוחה המיוחדת לשלוח מוכנים
לקבל את הדיבור כי: בוא, בוא לירושלים
בוא ונה בית שלא בית המקדש במהרה
בימינו אמן.